

Las fechorias de Garzón en Catalunya

ENDAVANT :: 08/08/2003

Qui és el Jutge Garzón?

L'"honorable" candidat al premi nobel de la pau, Baltasar Garzón, és actualment i des de fa un temps un dels protagonistes més sinistres de la indiscriminada repressió envers els moviments independentistes i d'alliberament a l'Estat Espanyol. El tret de sortida de la seva cursa repressiva fou el 1992 amb la brutal actuació contra un sector de la societat catalana que intentava expressar els seus punts de vista en el marc d'aquelles celebracions olímpiques. A partir d'aquí continuà la seva carrera ofegant tots i cadascun dels intents d'organització revolucionària a Euskal Herria. Al llarg dels seus anys d'activitat repressiva ens trobem amb centenars de preses i presos polítics, organitzacions il·legalitzades o mitjans informatius censurats que volien representar la veu de la lluita Basca. Observant la seva trajectòria ens adonem que el pretext que el mou a acusar persones o moviments és sempre l'acusació de col·laboració o recolzament a la lluita armada. Així doncs, es constata el seu objectiu; mantenir aferrissadament la unitat de la pàtria Espanyola, per damunt de tot i de tothom. A continuació resumim algunes de les seves accions judicials i policials que no són, ni molt menys, l'antologia completa.

Operació Garzón 92

Una de les primeres i més polèmiques actuacions del jutge garzón, va ser l'anomenada "operació Garzón 92" que es va realitzar dies abans dels jocs olímpics de Barcelona, amb l'objectiu d'atemorir la dissidència independentista al projecte olímpic, degut al fort caràcter espanyolista i especulatiu que tenien els jocs. Amb els jocs volien donar una bona imatge al món de la nova Espanya "democràtica" i s'havia d'aturar qualsevol manifestació de rebuig a unes olimpíades que suposaven l'espanyolització total de la capital dels Països Catalans. Per aquest motiu i basant-se únicament en declaracions extretes sota tortura, Garzón va ordenar la detenció i aplicació de la Llei Antiterrorista a seixanta independentistes que van ser empresonats i torturats amb una violència i mètodes mai vistos des del franquisme. Les denúncies pels maltractaments a comissaria van ser sistemàticament ignorades, aquests fets juntament amb altres formes de repressió van crear una onada de terror a Catalunya que malgrat tot va tenir una ampla resposta popular. Les denúncies contra aquesta operació van arribar al Comitè Europeu de Prevenció de la Tortura i al tribunal d'Estrasburg de drets humans.

Aquesta sonada actuació ens mostra els mètodes que fa servir aquest jutge que s'anomena "defensor de la democràcia", una democràcia imperialista i repressora.

Cas AEK

AEK era una coordinadora basca per l'alfabetització d'adults en euskera. El 1998 Garzón, en el marc d'una operació més àmplia, acusà a l'AEK de ser l'entrellat financer d'E.T.A. Malgrat que li fou impossible demostrar la relació entre aquestes dues organitzacions es produïren 12 detinguts i varis escorcolls.

Cas EGIN (Tancament de la llibertat d'expressió)

EGIN fou un diari de gran tiratge a Euskal Herria. El seu periodisme compromès destapà moltes farses i ensenyà el veritable rostre dels criminals. El 1998 fou clausurat EGIN i EGIN IRRATIA (emissora de ràdio) acusat de col.laboració amb E.T.A.

Cas XAKI

16 persones de foren processades acusades de ser l'aparell de relacions internacionals d'E.T.A. Mai es pogué demostrar qualsevol relació entre les dues organitzacions.

Tancament d'ARDI BELTZA

De nou els botxins de l'estat ataquen la llibertat d'expressió amb el tancament, per ordre del jutge Garzón, de la revista basca abertzale Ardi Beltza ("ovella negra") i s'empresona un dels periodistes més destacats, Pepe Rei.

Cas EKIN

EKIN fou una organització política basca que actuava sota els principis d'independència i socialisme. Foren empresonades diverses persones tan per organitzar la desobediència civil com per estar relacionades amb les activitats polítiques de l'organització. Després d'estar un any segrestades a les presons estatals, la sala quarta de l'Audiència Nacional va emetre un auto en què es constata que aquestes persones havien estat un any a la presó sense haver-hi els suficients indicis per empresonar-los.

Cas GESTORAK (PROAMNISTIA)

Gestorak era segurament una de les organitzacions antirrepressives més sòlides en el marc del suport i la lluita per la repatriació dels presos bascos dispersats. El 2001, sota les ordres de Garzón, la policia va detenir i empresonar 11 persones vinculades al moviment antirepressiu, a part d'endur-se tot el material d'aquesta organització. Fou il.legalitzada.

Il.legalització de SEGI

Continuen els atacs contra organitzacions juvenils independentistes basques. Sols al cap de 8 mesos de vida l'organització fou il.legalitzada per ordre de Garzón. La resposta social es traduï en una vaga de fam i una gira europea per denunciar les criminalitzacions.

Il.legalització d'ASKATASUNA.

ASKATASUNA, una organització antirrepressiva de suport als presos bascos clausurada pels mercenaris de l'imperialisme espanyol.

Il.legalització de BATASUNA

BATASUNA, partit basc de l'esquerra abertzale, és l'última víctima dels botxins de l'estat espanyol. Com acostuma a passar, primer de tot ha estat víctima de la manipulació mediàtica. S'ha mentit, inventat, silenciats, s'han escollit acuradament les imatges que havien de passar rera les paraules, per convertir BATASUNA en el punt de mira de la controlada opinió pública, i així, poder aplicar les mesures que calguessin per silenciar la veu política de l'esquerra abertzale. Una de les "teòriques perles" d'una "democràcia" occidental i capitalista com la seva és la separació de poders. En el procés d'il.legalització de BATASUNA s'han saltat aquests principis i s'han unit tots els poders per fer front a l'independentisme revolucionari basc. La feixista llei de partits, la repressió judicial de Garzón, les forces d'ocupació, els empresaris que hi ha darrera els mitjans informatius, no són res més que nous i antics tornavisos per quallar la vella maquinària imperialista

espanyola, que avui es veu obligada a silenciar BATASUNA.

text de la web d'Alternativa Estel (organització d'estudiants catalana)

TRADUCCIÓN (fragmento)

Quién es el Juez Garzón?

EL "honorable" candidato al premio nobel de la paz, Baltasar Garzón, es actualmente y desde hace uno tiempo uno de los protagonistas más siniestros de la indiscriminada represión hacia los movimientos independentistas y de liberación en el Estado Español. El disparo de salida de su carrera represiva fue el 1992 con la brutal actuación contra un sector de la sociedad catalana que intentaba expresar sus puntos de vista en el marco d'aquellas celebraciones olímpicas. A partir de aquí continuó su carrera ahogando todos y cada uno de los intentos de organización revolucionaria en Euskal Herria. A lo largo de sus años de actividad represiva nos encontramos con centenares de presas y presos políticos, organizaciones ilegalizadas o medios informativos censurados que querían representar la voz de la lucha Vasca. Observando su trayectoria nos damos cuenta que el pretexto que lo mueve a acusar personas o movimientos es siempre la acusación de colaboración o espaldarazo a la lucha armada. Así pues, se constata su objetivo; mantener enconadamente la unidad de la patria Española, a bulto de todo y de todo el mundo. A continuación resumimos alguna de sus acciones judiciales y policiales que no son, ni mucho menos, la antología completa.

Operación Garzón 92

Una de las primeras y más polémicas actuaciones del juez Garzón, fue la llamada "operación Garzón 92" que se realizó días antes de los juegos olímpicos de Barcelona, con el objetivo d'atemorizar la disidencia independentista al proyecto olímpico, debido al fuerte carácter españolista y especulativo que tenían los juegos. Con los juegos querían dar una buena imagen al mundo de la nueva España "democrática" y se había de parar cualquier manifestación de rechazo a unas olimpiadas que suponían la militarización y españolización total de la capital catalana. De ahí que y basándose únicamente en declaraciones extraídas bajo tortura, Garzón ordenó la detención y aplicación de la Ley Antiterrorista a sesenta independentistas que fueron encarcelados y torturados con una violencia y métodos nunca vistos desde el franquismo. Las denuncias por los maltratos a comisaría fueron sistemáticamente ignoradas, estos hechos junto con otras formas de represión crearon una oleada de terror a Catalunya aunque a pesar de los pesares la olimpiada tuvo una amplia respuesta popular. Las denuncias contra esta operación llegaron al Comité Europeo de Prevención de la Tortura y al tribunal d'Estrasburgo de derechos humanos, y todavía hoy siguen pendientes de resolución

Esta sonada actuación nos muestra los métodos que utilizar este juez que se denomina "defensor de la democracia", una democracia imperialista y represora.